

نۆستالیزیا له شیعره کانی (شیخ نووری شیخ صالح)دا

عزالدين یابر محمّد

ماجستیر له ئهدهب و زمانى کوردی

زانکۆی کهرکوک

کۆلیژی پهروهرده/بهشی زمانى کوردی

azadinsabir@uokirkuk.edu.iq

پیشهکی:

نۆستالیزیا وهك بابهێکی گرنگی سایكۆلۆژی كه پهیوهندی به دهروونی مرۆفهوه ههیه، پانتاییهکی فراوانیشی له ئهدهدا داگیرکردوه. ئهم چه مکه به واتای گهڕانهوه بۆ رابردوو و خه می دووری و گهڕانهوه بۆ نیشتمان دیت. بێگومان نووسین و توێژینهوه و قسه کردن له سه ر چه مکی نۆستالیزیا وهك چه مکی هاوبهش له نێوان سایكۆلۆژیا و زۆربهی زانسته کانی تر به گشتی و ئهدهب به تایبهت، کاریکی هه ندیک گه رانه و پێوستی به خۆیندهوه و ئاگاداری تهواو ههیه له سه ر میژووی سه ره له دان و به کارهێنان و پێناسه و واتا فره ره هه نده کانی ئهم چه مکه. شیعره کانی (شیخ نووری شیخ صالح) هه لگری هه ندیک له جوړه کانی نۆستالیزیان و ئهم توێژینهوهیهش له مه ر ئه و بابه ته نووسراوه.

توێژینهوه که له دوو بهشی سه ره کی و چه ند ته وه ره یه ك پێکهاتوه. له بهشی یه که مدا چه مک و پێناسه و میژووی سه ره له دانی نۆستالیزیا و جوړه کانی له ئه ده دا باسکراوه. بهشی دووه میش که به شیکی کرداری (پراکتیکی)یه ته رخانکراوه بۆ قسه کردن له سه ر نۆستالۆژیا له شیعره کانی (شیخ نووری شیخ صالح)دا.

ریبازی توئزینەوێهە:

ئەم توئزینەوێهە بە میتۆدی (وەسفیی — شیکاریی) نووسراوە ، بەجۆریک لە بەشی یەکەمدا ، چەمک و پێناسەی نۆستالیزی و جۆرەکانی باسکراوە و لە بەشی دووەمدا بەشیۆهی پراکتیکی چەند نمونەیکەمان لە شیعرەکانی (شیخ نووری) وەرگرتوو.

هۆکاری هەلبژاردنی بابەتە:

بەهۆی ئەوەی نۆستالیزی لەمڕۆدا بابەتیکی گرنگی ئەدەبە و لیکۆلینەوێهە لەم بوارە هۆکاریکە بۆ گەشەسەندن و بەرەوپێش چوونی ئەدەبی هەر میللەتیک، ئەگەرچی لە ئەدەبی کوردیدا بەم سالانەی دوایی گرنگی پێدراوە، بەلام وەک بەشیکی گرنگ مامەلەی لەگەڵدا دەکەیت، ئەم بابەتەمان هەلبژارد. لیکۆلینەوێهە لە نۆستالیزی لە شیعرەکانی (شیخ نووری)دا هێندە نەبۆتە جێی باس و لیکۆلینەوێهە، ئەمەش پالێ پێوە ناین ئەم لیکۆلینەوێهە بۆ ئەو مەبەستە تەرخان بکەین.

بەشی یەکەم / پێناسە و زاراوەی نۆستالیزی:

تەوێهەری یەکەم / مێژوو و زاراوەی نۆستالیزی:

بێگومان نووسین و توئزینەوێهە و قسەکردن لەسەر چەمکی نۆستالیزی وەک چەمکیکی هاوبەش لە نێوان سایکۆلۆژی و زۆربەیی زانستەکانی تر بە گشتی و ئەدەب بە تایبەت، کاریکی هەندیک گرانە و ^{پێوێستی} بە خوێندنەوێهە و ئاگاداری تەواو هەیه لەسەر مێژووی سەرھەڵدان و بەکارھێنان و پێناسە و واتا فرە ڕەھەندەکانی ئەم چەمکە.

سەبارەت بە نۆستالیزی و پێناسەی ئەم چەمکە بیر و بۆچوونی جیاواز بوونی هەیه، چونکە راستە نۆستالۆژی چەمکیکی گرنگی دەروونی و سایکۆلۆژییە، بەلام لەم ڕۆژەدا

خزاوه ته ئیو زۆربهی بوار و کایه جیا جیاکانی زانست و هه ر یه کێک له م بوارانه به پێی گونجان له گه ل جه وهه ر و سروشتی کاره که ی خویان پێناسه یان بۆ کردووه . ((نۆستالیزییا له بنه رته دا له دوو وشه ی یۆنانی پێکهاتهوه، به م شیوه یه (Nostos) به واتای گه رانه وه، (algos) به مانای ژان و ڕهنج و هه سهرت دیت.)). (عه بدوللا، ٢٠١٦، ١٥٧). که واته نۆستالیزییا چه مکیکی لیکدراوه و به مانای خه می غوربه ت و هه ست کردن به نامۆیی و ئاره زووی گه رانه وه بۆ سه رده می ڕا بردوو دیت. ((له زۆربه ی فهره نکه کانه له به رامبه ر وشه ی نۆستالیزییا (خه می غوربه ت، گه رانه وه بۆ نیشتمان، هه سهرت بۆ ڕا بردوو) به کار هاتووه. له زمان ی ئینگلیزی له به رامبه ر وشه ی نۆستالیزییا زیاتر وشه ی (Home sickness به کار دیت.)). (صیادی، ١٣٩٠، ١١٧). ده توانین بڵین: ((نۆستالجیا، نوستالیزییا، وشه یه کی یۆنانی کۆنه و ئاماژه بۆ ئه و ئازار و ناخۆشیانه ده کات که دوو چاری نه خۆش ده ییت، به هۆی سۆزی گه رانه وه بۆ ژینگه ی خۆی.)). (ئه سه ده، ٢٠١١، ٣٣٨٧).

ئه م چه مکه سه ره تا له زانستی پزیشکییه وه هاته ئیو زانستی ده رووناسییه وه و دواتر هاته ئیو بواری ئه ده به وه. له سه ره تا دا ئه م زاراوه یه بۆ ئه و که سه غه مگین و خه مبارانه به کار ده هات که تاسه و ئاره زووی گه رانه وه بۆ سه رزه مین و نیشتمانی دایکیان ده کرد. به لام به تپه ڕبوونی کات شیوه یه کی گشتگیری وه رگرت و به مانای خه می غوربه ت و هه زی گه رانه وه بۆ ڕا بردوو به کار دیت.

ده توانین بڵین: ((نۆستالیزییا چه مکیکی ده رووناسییه و به یانگه ری حاله تپکی نه ستی و ناخودئاگایه که له ناخی شاعیر یان نووسه ر سه ره له ده دات. ئه م هه سته گشتی و سروشتیه کاتی که ئاشکرا ده ییت که تا که له هه زی خۆیدا ئاره زووی گه رانه وه ده کات بۆ ڕا بردوو و به مه ش تووشی خه م و دلته نگه ده ییت.)). (بلاوی، ١٣٩٨، ٥٣٧).

نۆستالیزییا له پرووی وشهیییه وه وشهیهکی لیکدراوه و وهک وتمان له دوو وشه ی ساده ی یونانی پیکدیت، به لام له پرووی زاراوهیییه وه (نۆستالیزییا) ((زاراوهیهکی فهره نسییه، واتا زاراوهیییه که ی له واتا وشهیییه که ی نزیکه، به واتا کانی: داخ و حه سره ت بو رابردوو، حه زکردن به گه رانه وه بو مال... دروستبوونی ههستی غه ربیی له لای مروف دیت)). (عه بدوللا، ٢٠١٦، ١٥٧). خه م و حه سره ت و دلته نگ ی و ئاره زووی گه رانه وه بو رابردوو تابه ت نییه به چین و توژیکی تابه ت یان قوناغیکی دیاریکراو، به لکو ده شیت ئه م ههسته له لای زۆریه ی چین و توژیکه کان هه ییت و له هه موو کات و سه رده مه کاندایه نگ بداته وه. مروف بوونه وه ریکی بیرکهره وه یه، به جوریک که بیرى مروف بو چرکه ساتیکیش ناوه ستیت. سه دان و هه زاران بابه ت هه ن که به هزر و میشکی مروفا گوزهر ده که ن و خه یالی داگیر ده که ن. بیرکردنه وه له رابردوو، ئیستا، داهاتوو، هه میشه له خه یالدانى مروفا ئاماده گی هه یه. هه ندیک له شاره زایانی بواری ده روونزانی چه قبه ستنی مروف له رابردوو و زور بیرکردنه وه له و شتانه ی که تیپه ریون و نایه نه وه به نه خووشی و شتیکی نه رینی ده زانن. پیوسته مروف وانه له رابردوو وه ربگریت و بیکاته بنه مای کارکردن و هه نگاونان به ره و قوناغی داهاتوو نه ک خه م و حه سره ت بو گه رانه وه بو ئه و سه رده مانه خه یالی داگیر بکات؛ هه ر بویه نۆستالوژیاش له سه ره تادا و پیش ئه وه ی یته ناو گوهره پانی ئه ده به وه وهک جوریک له نه خووشی ده روونی ناسینراوه، چونکه نۆستالیزییا ((بریتییه له جوریک له حه سره ت و خه می رابردوو که ئه گه ری گه رانه وه ی نییه و تیپه ریوه و یه کیکه له بنه ما سه ره کی و گرنگه کانی ئه ده ب و له به شیکی زور له به ره مه کانی شاعیران و نووسه راندا ره نگ ی داوه ته وه)). (جعفری، ١٣٩٦، ٦٤٧).

چه مکی نۆستالیزییا له ئه ده بدا چه مکیکی نوییه و ئه گه ر له به ره مه ئه ده بییه کانی سه رده مانى پیشوو به دواى ئه م چه مکه دا بگه ریین نایدوزینه وه و ده ستمان ناکه ویت. ئه گه ر

بگەرێنەو وە بۆ مێژووی بەکارھێنانی وشەکە، دەبینین کە بۆ یەکەم جار پزیشکیکی (سوپسری) بەناوی (جوھانس ھوفەر) ئەم وشەیە لە وتاریکدا بەکارھێنا کە دەربارەی حالەتی نەخۆشی دوو کەسی نەخۆش نووسیوی. ئەم وتارە لە ریکەوتی (٢٢ی حوزەیرانی ١٦٨٨) دا بڵاوکرایەو. یەکێک لە نەخۆشەکان خۆیندکاریکی خەلکی شاری (ییرن) بوو کە ھاتبوو بۆ (بازل) و نەخۆشەکە تریش خزمەتکاریک بوو. ئەم دوو نەخۆشە تووشی حالەتێکی تاییەت و دەگمەنی دەروونی بووون کە بە ئاسانی لەلایەن پزیشەکانەو دەست نیشان نەدەکرا. بەلام دواي گەرانیوەیان بۆ شاری خۆیان و نزیکبوونەو لە کەس و کار و خۆشەویستانیان بە تەواوی چاک بوونەو و باری خراپی دەروونیان بەرەو باشتەر رویشیت. ئەم جۆرە نەخۆشییە لەناو ئەو سەربازانەش بەدی دەکرا کە دوور لە ولات یاخود شاری خۆیان خزمەتیان دەکرد و لە ئەرکدا بوون. لە سەرەتادا وای بۆ دەچوون کە ئەم سەربازانە بەھۆی ھەندیک گۆرانکاری فیزیکی و فسیۆلۆجی کە لەکاتی شوین گۆرکیدا لە جەستەدا پروودەدات دووچاری ئەم نەخۆشییە بوونەتەو، بەلام دواتر دەرکەوت خەمی دووری لە نیشتمان و تاسە دووری ئازیزان ھۆکاری تووشبوون بەم نەخۆشییە.

ئەگەرچی نۆستالیزیئا زاراوەیەکی دەروونزانییە، بەلام ھەر زوو سەرنجی فەیلەسوفانیشی بەلای خۆیدا راکێشا و ئەوانیش سەرنج و دید و بۆچونی خۆیان لەم بارەبەرەو خستەروو. (ھالر) وتاریکی دەربارەی ئەم چەمکە لە گۆفاری زانستی (Diberot) دا بڵاوکردەو. (رۆسو) باسی ئەوەی کرد کە چۆن میلۆدیەک دەتوانیت بە شیوەیەکی سەیر مەیلی نۆستالۆژیا بزوینیت و بێتە ھۆکاریک بۆ دروستبوونی حەز و ئارەزووی گەرانیوە بۆ رابردوو. (کانت) پێی وابوو کە نۆستالیزیئا نەخۆشییەکی نێیە کە بێتە ھۆی دروستبوونی حەز و مەیلی گەرانیوە بۆ رابردوو، بەلکو بەھۆی ھەزارییەو دروست دەیت و باشتربوونی بارودۆخی دارایی و سەرکەوتنی کۆمەلایەتی دەتوانیت کۆتایی

بەم نەخۆشییە بھێنیت. واتا (كانت) نۆستالۆژیای بە خراپی بارودۆخی ئابووری تاك بەستەووە نەك دووری لە نیشتمان و زیدی لە دایکبوون. نزیکە ی سەدەییەك دواى بۆلابوونەووە و تارەكەى (هوفەر) لە سالى (١٨١٥)دا بارودۆخ بە جورىك گۆرا كە ژمارەى كۆچكردووانى تاراوگە و سەربازانى رۆیشتوو بۆ دەرەووەى ولات بەشیوەیەكى بەرچاو زیادى كرد و رێژەى تووشبووان بە نەخۆشى دەروونى نۆستالیزیا چەند هێندە بەرز بۆوە. لەم كاتەدا پزىشەكەكان ئەزموونىكی باشتريان پەیدا كردبوو و بە هۆى بەبیرھێنانەووەى ئەزموونىكی خۆشى رابردوو، نەخۆشەكانیان چارەسەر دەكرد. (بارون پرسى) كە یەكێك بوو لە پزىشكەكانى ئەو سەردەمە دەلێت: چارەسەرى ئەم نەخۆشییە دەبێت رۆحى بێت نەك دەرمانى، چونكە ئەزموون سەلماندوویەتى كە بەكارھێنانى دەرمان نەك ھەر نەخۆشییەكە چارەسەر ناكات، بەلكو كاریگەرى نەرىنى لەسەر نەخۆشەكە بەجى دەھێلێت و بارودۆخی خراپتر دەكات. (ویكى پارسى، ٢٠٢٠، ١٧).

واتا و مەبەستەكانى چەمكى نۆستالیزیا وەك شیوەى سەرەتا نەمایەووە و بەپێى تێپەربوونى كات گۆرانىان بەسەردا ھات. وەك پێشتر باسمان كرد نۆستالۆژیا لە سەرەتادا وەك سۆز و تاسەى دووبارە گەرانەووە بۆ رابردوو یان نیشتمان پێناسە دەكرا، بەلام دواتر ئەم واتایە وەك خۆى نەمایەووە و گوازاراوە بۆ ھەموو جورە مەیل و خولیايەك كە ناخ و دەروونى مروف داگیر دەكەن. نۆستالیزیا لە رۆژگارى ئەمرودا ھەلگى رەھەند و دەلالەتى جیاوازە و تەنھا كورت ناكړیتەووە بۆ ئەزموونىك كە لە رابردوودا بوونى ھەبوو و تێپەربووە، بەلكو پەيوەندى بە ئایندە و خۆشەویستى و سۆز و دوورى لە یار و یۆتۆپیا و سروشت و چەندین بابەتى ترەووە ھەیە.

پۆیستە ئاماژە بەوێش بكەین كە یەكێك لە رەگەز و تاییەتمەندییە گرنگەكانى نۆستالیزیا بریتییە لە رەشبىنى. ئەو

رەشبینییه وا له مرووف دهکات له (ئێستا) یێزار یێت و تامه زرووی (رابردوو) یێت. به دبینی یاخود رەشبینی وا دهکات مرووف له (ئێستا) هه لێت و په نا بو (رابردوو) ببات. خودی نۆستالیزیاش به کورتی بریتییه له: ئارامگرتن له باوهشی رابردوو دا. له م سهرده مه دا رەشبینی وهك به شیک له نۆستالیزییا ته ماشا ده کریت. رەشبینی وهك چه مکیکی زهق و دیار و گرنگ له ناو فەلسەفە دا میژوو یه کی کۆنتر و دوورتری ههیه. له فەلسەفە دا قوتابخانه یه ك بوونی ههیه به ناوی (قوتابخانه ی رەشبینی) که به (هیراکلیس)ی فەیلەسوفی یۆنانی له سالی (۵۰۴) ی پێش مه سیح ده ستیڤده کات تا ده گاته (شوێن هاوهر و هارتمان و ئیمیل سیوران). (هیراکلیس) ((به درێژایی ژبانی داخی ئەوهی هه بوو که هاتوو هه ته دنیا وه)). (مه رین، ۲۰۰۹، ۱۷۷). دنیا له لای (هیراکلیس) روویه کی ناشرین و یێزاوی هه بوو و شایسته ی ئەوه نه بوو مرووف تییدا بژی. (شوێن هاوهر) یش که به باوکی فەلسەفە ی رەشبینی نوێ داده نریت ده لێت: ژیان نه گه تییه و ((هه موو شته کان له ژیان پێشانمان ئەدهن که خوشبه ختی زه مینه یه کی نادیار و ئاره زوویه کی نادیاره. ژیان مامه له یه که که به تیکشکان و دارمانێکی ته واو کو تای دیته)). (مه رین، ۲۰۰۹، ۲۶۴). ئەم رەشبینییه ی (شوێن هاوهر) هه لگری سیمایه کی نۆستالیزیانه یه و زاده ی هه ستی نامو بوونه به (ئێستا) و راکردنه لێی. له به رامبه ر ئەم پووج و بی بایه خ بوونه ی ژیاندا (شوێن هاوهر) هه یچ به دیل و جیگره وه یه کی پی نییه و به مه ش خوێنه ر تووشی نائومی دی و شله ژان ده کات. له شوێنێکی تر ده لێت: ((له هه ر شوێنێک بیت ئاسمان هه ر ئەم رەنگه یه)). (مه رین، ۲۰۰۹، ۲۴۸). ده بینین نۆستالیزیای نیشتمان له لای ئەم فەیلەسوفه رەشبینه واتا و رەهه ندیکی تری ههیه. رەشبینییه نۆستالیزییه که ی ئەو به گه رانه وه بو هه یچ نیشتمانێک چاره سه ر ناییت، به لکو ژیان لای ئەو کایه یه کی پووجی بارگاوییه به نائومی دییه کی قوولی بی چاره سه ر. له مه وه قوتابخانه ی

رەشبینی بوو بە ھەوینی لەدایکوونی نۆستالیزی ئەدەبدا و بەمەش ئەم چەمکە ڕوخساریکی تری وەرگرت.

تەوھری دووھم / نۆستالیزی و ئەدەب:

نۆستالۆژیا پەيوەندییەکی بەھیزی بە ئەدەبەو ھەبە و ئیستا ھەك دووانەییەکی لەیەك دانەپراو تەماشای دەکەین. ئەگەر لە کۆندا نۆستالۆژیا ھەك حالەتێکی دەروونی و تاییەت بە بواری دەروونزانی وینا دەکرا، ئەوا ئەمڕۆ بە تەواوی بوو بە بەشیك لە ئەدەب و ئەم چەمکە لەناو ئەدەبدا بوونی خۆی پاراستوو و توانیویەتی درێژە بە تەمەنی خۆی بدات. ئەگەر ئەدەب نەبووایە ڕەنگە ئەم چەمکە بەم ئەرادە یەك ئیستا بەربلای و ناسراو نەبووایە و ھەك وشەییەکی گومناو و نامۆ بمایەتەو.

نۆستالۆژیا نزیکەي پەنجای سالی لەدوای بۆلایوونەو ھەي وتارەكەي (ھوفەر) وردە وردە مەیدانی سايكۆلۆژیا بەجی ھێشت و ھاتە ناو ئەدەبەو. لە ناو ئەدەبدا ھەك نەخۆشی تەماشای نەدەکرا، بەلكو ئاماژەدان بوو بە ھەستی رۆمانتیکی و خەمی درەنگ لەدایکوون. دەتوانین بڵین ئەم چەمکە زیاتر لە ڕیبازی رۆمانتیکدا بەرجەستە دەبوو، چونکە ئەم ڕیبازە گرنگی بە گەرانەو دەدا بۆ ناو خۆدی مڕۆف و ھەست و سۆزەکانی دەدواند. نۆستالۆژیا لە سەردەمی رۆمانتیکی فەرەنسا، لە بەرھەمەکانی (ھۆگۆ و بالزاك و بۆدلیر و سارتەر) واتای جیاجیای ھەلگرتوو. لە بەرھەمەکانی (ھۆگۆ) دا واتای (دەردی سووتینەری دووری لە نیشتمان) ی وەرگرتوو. لە بەرھەمەکانی (بۆدلیر) دا بە مانای ئیشتیاق و تەمەزرۆیی بۆ سەرزەمینێ ییگانە، تەمەزرۆیی و خەم بۆ شتە لە دەستچووکان ھاتوو. لە بەرھەمەکانی (ژان پۆل سارتەر) دا بە مانای تەمەزرۆیی پووج بوون بەکارھاتوو. لە سەرەتای سەدەي بیستەم ئیتەر نۆستالۆژیا واتای دووری لە نیشتمانی جوگرافیایی ھەلدەگریت. (مارسیل برۆست) لە رۆمانی (گەران بەدوای زەمانی

له دهستچوو) دا باسی ئهوه دهکات که چۆن پالەوانی
 رۆمانهکهی له دواى خواردنهوهی چایهك دهکهوێتهوه یادى
 سەردەمی مندالی و یادگارێیهکانی لهگەڵ پووریدا. ئه
 سەردەمی که مندالیکی بهختهوهر و خوشبهخت بوو نهك
 پیاویکی دلتەنگ و بیزار له ژيان. رهنگه بتوانین رۆمانی (نهفامی)
 ی (میلان کۆندیرا) وهك تازهترین بهرهمه می ئاوێته به ههستی
 نۆستالوژیا بناسین. (ویکی پارسى، ۲۰۲۰، ۱۷).

دهشتی دیمهزێك بێته هۆی دروستبوونی ههستی
 نۆستالیزییا له تاكهكان. یاخود بۆیك، دهنگێك، رهنگێك، ئاوازیك،
 تامێك، یان ههر شتیکی تر که مرووف دهبه نهوه بهرهو سەردەمی
 زووتر و یادهوهرییهکیان بیر دههێنێتهوه ههستی نۆستالیزییا
 بخولقێت. نووسەری ئەمەریکی (فیشەر. که. ی. ئی. ف) داهێنەری
 نۆستالیزیای (تام کردن) ه له ئەدهدا. له زۆریه بهرهمهکانیدا
 ئه وه ههستی تام کردنه رهنگی داوه تهوه که نووسەر یاخود
 پالەوانی بهرهمهکانی بهرهو سەردەمی یادهوهرییهکی زوو
 دهباتهوه. (لۆرد بایرۆن) دهلیت: سەردەمی رابردوو، ههموو ئه
 کاتانهی که تیپهريون زۆر باشن. (ویکی پارسى، ۲۰۲۰، ۱۷). لێرهدا
 دهبین (بايرۆن) ههموو کات و زهمانیکی رابردوو به باش
 دهزانیت و یادکردنهوهشی به چێژبهخستین شت دادهیت.
 ئەمەش به تهواوی بریتییه له ههستی نۆستالیزیانه.

راستییهکی حاشا ههلهنگره که نۆستالیزیای دووری
 نیشتمان پێش ئهوهی لهلای رۆژئاواییهکان سهرههڵدات و وهکو
 چه مکیکی سایکۆلۆژی و ئهدهبی باسی لێوه بکړیت، لهلای
 شاعیری عارف و سوفی ئیسلامی باسی لێوه کراوه و دهتوانین
 بلیین دیوانی زۆریه شاعیرانی عارف فیراقنامهیه و بۆ دووری
 نیشتمانی راستهقینه و مهعشوقی ئهبهدی وتراوه. بهلام
 زاراوهی (نۆستالیزییا) له بهرهمهکانیادا بهدی ناکرین،
 ئهگهچى به ناوهڕۆك نۆستالیزییا به تهواوی لهناو دهقهکاندا
 نامادهی ههیه. غوربهت و دووری له نیشتمان لهلای عاریفان

زۆر جیاوازه، چونکه نیشتمانی ئەوان جیاوازه. ئەمەشیان لە دەقی قورئان و فەرمودە و کلتوری ئیسلامی وەرگرتوو.

دەبینین نیشتمان لەلای مەولانای رۆمی بریتییه لەو بەهەشەیی که باوکه ئادەم و دایکه حەوای لێدەرکرا و لەو رۆژەوێ ئیتر ئەم سەرزه‌مینە بۆ ئێمە مەنفا و غەریبەستە و تا نەچینه‌وه نیشتمانی رەسەن و بنەرەتی خۆمان ئاسودە و دلخۆش نابین. مەولانا خۆی بە (نە) و نیشتمانیش بە (نەستان) دەچوینی و دەفەرمویت:

کز نیستان تا مرا بیردەاند

از نفیرم مرد و زن نالیدەاند

هەرکسی کو دور ماند از اصل خویش

باز جوید روزگار وصل خویش (رومی،

١٣٨٦، ٢)

واتا: لەو رۆژەوێ مێنای لە شوینی رەسەن و نیشتمانی راستەقینەم (نەستان) پێوەتەو، پیاو و ژن نالە و هاواری خۆیان تێکەڵ بە نالە گیان سووژێنەرەکانی من کردوو و لەگەڵ مندا دەنالین. لەگەڵ مندا لەدەست دەردی فیراق و دابراڤ خەریکی نالە و شین و گریان. مەبەستی سەرەکی ئەم دێرە ئەوەیە که رۆحی ئادەمیزاد لە پلەیی جیهانی بالاوێ بۆ ئەم جیهانە ماددییە کەوتە خوارو و زۆر غەمگین و خەفەتبار و تامەزرۆی ئەوەیە بۆ نیشتمانی ئەسڵی خۆی بگەرێتەو. هەرکەسێک دوور کەوتەو لە ئەسڵ و بنەرەتی خۆی، هەمیشە لە هەولێ ئەوەدا دەیت جارێکی تر بۆی بگەرێتەو و بە رۆژگاری وێسڵ شاد بێتەو. ئەمە گوزارشتە لە حاڵی راستەقینە مەرۆق کە هیچ کات لە غوربەتدا ناحەسێتەو. ئاسودەیی مەرۆق بە گەڕانەو بۆ ئەسڵی خۆی بەدەست دێت.

ههروهها شاعیر و عارفی گهورهی کورد (مهحوی) له
چوارینهیهکدا زۆر به پروونی و ئاشکراییی ئەم ههستی غوربهته
دهردهیڕیت و دهلیت:

ئەو شەڕانی، من ئومیدی ئاشتیم

(پر غلط بود آنچه ما پنداشتیم)

کئ له باغی قودسی ههلهکەندم هه ره ئه

ناشتی لهم شوره زارهه ناشتیم

(دیوانی مهحوی، ل ۳۹۰)

ئەم چوارینهیه یهکیکه له چوارینه هه ره جوان و پر ماناکانی
هه زه تهی مهحوی که به چه ند وشه یه کی کهم به لام به هیژ و پر
مانا (قل و دل) سه رگوزه شتهی ئاده میزاد و حیکایه تی ژیان و
ماجه رای وجود ده گێڕته وه. ئەم چوارینه یه گوزارشته له
په یوه ندی ئیوان زهوی و ئاسمان، ژیان و مردن، دونیا و دواړۆژ،
سه ره تا و کو تایی ئیمه. نیوه دیڕی دووه می ئەم چوارینه یه هی
خواجه حافزی شیرازییه و مهحوی تیکه له لکیشی کردووه:

ما ز یاران چشم یاری داشتیم

خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم

(دیوان حافظ، غزل ۳۶۸)

به لام مهحوی وشه ی (خودی کردووه به (پر) ... مهحوی
ده فهرمویت: ئەو شەڕانی من ئومیدی ئاشتیم... مه به ستی
مهحوی له جیناوی که سی سه ره به خو (ئهو) دونیا یه. واته ئیمه
به ئومیدی ئاشتیی و خوشگوزه رانی و په حمهت هاتینه مهیدانی
ژیانه وه، چاوه پروانی دۆستی و میهره بانی و موحبیهت بووین،
ویستمان ده ست له گه ردنی ئاشتیی و ئارامی بکهین، به لام
(پر غلط بود آنچه ما پنداشتیم)، ئەوه ی ئیمه بیرمان
لیده کرده وه وا ده رنه چوو، بوچوون و لیکدانه وه کانی ئیمه پر له
هه له و نادروستی بوون، ئەو چاوه پروانییه ی ئیمه هه مانوو ته نه

مشتیک خه یال و وههم و پووچی بوو، واته "به ئاوی تێگه‌بشتین
تێمه دنیا و ههر سه‌رابی بوو" ... به‌لێ دنیا له سه‌رابیکی
فریوده‌ر پتر نه‌بوو.

که‌واته تێره شوینی مه‌حوی نییه، نیشتمانی نه‌و نییه.
نیشتمانی راسته‌قینه‌ی نه‌و "باغی قودسه". نه‌و نه‌مامی
باخیکی تره، باخی قودس، به‌هه‌شت، نیشتمانی نه‌زه‌لی و
ره‌سه‌نی نه‌وه. به‌لام له‌و باخه‌ه‌لکه‌ندرا، له‌و نه‌مايه‌وه. ههر
نه‌و که‌سه‌ی که مه‌حوی له‌و باخه‌ه‌لکه‌ند، نه‌وی له‌م باخه
ناشت که باخی دونیایه. مه‌حوی وه‌کو نه‌مامیک له‌و باخه‌پیرۆزه
هه‌لکه‌ندرا و هینراوه‌ بو باخیکی تر که شوینی نه‌و نییه، که
نامویه به‌و، که مه‌نفا و غوربه‌تی نه‌وه. مه‌حوی له‌و (شت)
بوو، بوونی هه‌بوو، به‌لام ئیستا بووه به (ناشت)، نه‌وه‌تا
ده‌فرموی (ناشتیم). هه‌روه‌ها مه‌حوی زه‌وی دنیا به
زه‌وییه‌کی شوره‌زار ناو ده‌بات، شوره‌زار نه‌و زه‌وییه‌ی که هه‌یچی
تێدا ناڕویت، هه‌یچ نه‌مامیکی تێدا ناژی و سه‌وز نا‌ییت، بویه
مه‌حوی وه‌کو نه‌مامیک ناتوانیت لێره به‌ه‌یوای گه‌شه‌ییت. مرو‌ف
ناتوانیت لێره‌دا دروست ببیت. تێره خاکی نه‌و نییه و تێدا
نا‌رسکیت. هه‌روه‌کو چۆن گیا و سه‌وزایی له‌ زه‌وی شوره‌کاتدا
پیناگات، مرو‌فیش له‌ دنیا‌دا پیناگات، نه‌م خاکی رسکان و
دروست بوون و پێگه‌بشتنی مرو‌ف نییه. مرو‌ف کاژیک ده‌گات به
پله‌ی که‌مال که بگه‌رێته‌وه بو نیشتمانی یه‌که‌می خۆی. له‌و
نه‌م ناتواوییه‌ی ته‌واو و کامل ده‌ییت. ده‌بین نه‌م دوو بو‌چوونه‌ی
(مه‌ولانا و مه‌حوی) زۆر به‌روونی هه‌ستی نو‌ستالۆژیای دووری
له‌ نیشتمانیان تێدا به‌دی ده‌کریت، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی جیاوا‌زتر
له‌ شاعیرانی تر و فه‌یله‌سوفان.

به‌شی دووه‌م

تەوهری یەكەم / جۆرهكانی نۆستالیزییا لهناو ئەدەبدا:

بە گشتی نۆستالوژیا لهناو ئەدەبدا دەبێتە دوو جۆری سەرەکی
کە بریتین لە:—

یەكەم / نۆستالیزیای تاك: ئەم جۆره له نۆستالیزییا پەيوەندی
بە تاکەکەسەوه هەیە. وانا پەيوەندی بە خودی شاعیر یان
نووسەرەوهیە. لەم جۆرهدا شاعیر گوزارشت لە هەستیکی
تایبەتی خۆی دەکات کە تەنھا لەلای ئەو بوونی هەیە و هیچ
کەسێکی تر لەگەڵیدا هاوبەش نییە. ((شاعیر، یان نووسەر لەم
جۆرهدا نۆستالیزیایەدا گرینگی بە ماوەیەکی زەمەنی له ژيان و
بەسەرھاتی ژيانی خۆی دەدات و لە بەرھەمەکەیدا دەیخاتەروو.
باسی ئەو شوێنانە دەکات کەوا تایبەتن بە خۆی و غوربەتی
تاکەکەسی دروست دەکەن)). (عەبدوللا، ٢٠١٦، ٥٢٧).

دووهم / نۆستالیزیای گشتی: ئەم جۆره له نۆستالیزییا لەلای
سەرچەم تاکەکانی کۆمەڵگایەکدا بوونی هەیە و سنووری
تاکەکەس تێدەپەڕیێت و بوو بە هەستیکی گشتی و
نەتەوہی. ((ئەم جۆره نۆستالیزیایە گەرانەوہیە بۆ کۆمەڵێک
بابەت و شتی گشتی، کە پەيوەندی بە گەرانەوہی
رابر دوویەکی دووری ژيانی نەتەوہکەوہ هەیە و گەرانەوہ و
نۆستالیزیای گشتین کە باس لە زەمەن و شوێنێکی زۆر کۆن و
زەمەنی زۆر دوور دەکەن)). (عەبدوللا، ٢٠١٦، ٥٦٧).

**بەشی دووهم / جۆرهكانی نۆستالیزییا لەلای شیخ
نووری:**

تەوهری یەكەم / نۆستالیزیای تاك:

هەردوو جوۆری نۆستالیزیای (تاک و گشتی) لە شیعرەکانی (شیخ نووری شیخ سالح) دا بوونیان هەیە. لەم تەوەرەیدا باس لە نۆستالیزیای تاک دەکەین کە چەند جوۆریکی لای شیخ نووری بوونی هەیە.

(١) نۆستالیزیای گەڕانەوێ بۆ ڕابردوو:

گەڕانەوێ بۆ سەر دەمی جوان و پیر لە خوشی ڕابردوو و بەسەر بردنی کاتی خوش لە گەڵ ئازیزاندا لە شیعرەکانی شیخ نووریدا ڕەنگی داوەتەوێ. ئەگەرچی ئەم جوۆرە بە شیوەیەکی زۆر و بەرفراوان بەدی ناکرێت، بەلام شیخ نووری لە چەند شوێنێکدا ئەم خۆزگە خواستە بۆ ڕابردوو ناشاربێتەوێ و لە شیعرێ (ئاوێک بۆ دواوێ) دا دەلێت:

بێ: ئەو نازری ئەو دیمەنە جوانە
قەرەداغ

دوور لە دەرد و لە پەژارە، لە خەم و میحنەت و ئاخ

ئەو دەمە شیعرێ دەوت هۆش و شعورێکی
هەبوو

سەر و دلخۆش و ڕەحەت کەیف و سەرورێکی هەبوو

ئێستـا کۆمـاوەتەوێ پـشتی بەسەر
جەدوێلدا

قـسـمـەتـی خـۆی ئەمە بوو هەر لە دەمی
ئەوێلدا

جەدوێلی مـولـحـەق و تەسـوـیـەکی ناو
ئازاری

بـووەتە قـافـیە و مـیـسـرە عـی
مەعنیداری

شاعیر لێره دا یادی پرۆژانی گهنجی دهکاتهوه که دوور بوو له خهم و داخ و مهینهت و ئازار. ئەو سهردهمه ی هۆش و بیریکی تیز و فراوانی ههبوو که شیعری بهرز و جوانی بهرهم دههینا. بهلام ئیستا پیر بووه و پشستی چهماوتهوه و دهرد و ئازار بهروکی گرتووه و لێی نایتهوه. ژان و مهینهت بووه به ههویینی بهرزى شیعرهکانی و لێی جیا نایتهوه.

٢) نۆستالیزیاى دوورى و دايرانى يار:

دوورى له يار و ئازيزان و دهردى فیراق دیوانى تهواوى شاعیرانى کهم تا زۆر داگیرکردووه. جودایى و دايران وهك تارمايهك دهستى کیشاوه بهسهر شیعری زۆربهی زۆرى شاعیراندا. شیخ نووریش ئەم خهمى دووریه ئازارى زۆرى داوه و ژيانى لى تال کردووه. بۆ ئەم مههستهش چهندين شیعری بهرز و جوانى ههیه. له شیعريکدا دهلیت:

هاوار من چيکه م نه جى ما نه يار
ههر دل مایه وه پر دهر و ئازار
ئىستا لێره بوو له دهستم بهربوو
له ئەزه له وه هات بۆ ئەبه د چوو
کویى بۆ بگه ریم ئەو دلبروبایه
له کى پیرسم ئەو بى نهوایه
ئاخۆ روحي وا به کام ههردهوه
وا منى خسته ئیش و دهردهوه

شیخ نوورى بههۆى دهردى جودایى و دابرانهوه، ئیش و دهرد میوانى ههمیشهیى دلیهتی و ون بوونی لهناکاو یار هۆکاریکه بۆ ئەوهی دلی پر له دهرد و ئازار بیّت. لهلایهکی ترهوه بى

سۆراغی و بی هه والی یار هینده به ئازار و ناخۆشه که بووه به
ئیلهام به خشی شاعیر بو نووسینی شاکاریکی لهم شیوهیه. له
شوینیکی ترده ده لیت:

وا ئیستا له تاو ئاگری هیجرانی به تاوت

فرمیسکی ئه لپی ته رزه و بارانه دلی من

ئاگری هیجران و دووری یار هینده به تاو و کاریگهر، فرمیسک وهک
ته رزه و باران له چاوی شاعیردا ده خولقینی.

(٣) نوستالیزیای مه رگ و له ده ستدانی ئازیزان:

مردنی ئازیزان و له ده ستدانیان گه وه ترین کاره سات و
تراژیدیایه به سه ر هه رتاکیکدا ییت. جا ئه و که سه ئه گه ر شاعیر
ییت زۆر به جوانی ئه و کاره ساته ناخۆش و جه رگیره ده کاته
سه رچاوه ی داهینانی هونه ری. شیخ نووری له دیوانه کهیدا
به شیکی ته رخان کردووه و ناوی لی ناوه (به شی شیوه ن و
ماته منامه). لهم به شه دا شاعیر شیوه ن بو له ده ستدانی
چه ندین که سی نزیك و خزم و هاویری ده کات و باری ناله باری
ناخ و ده روونی خۆیمان بو ده خاته ناو چوارچیوه ی شیعه وه و
وشه کان ده بن به که ره سه ته یه ک بو گوزارشتکردن له و دۆخه
ناهه مواره ی که شاعیری تیدایه. یه کیك له و شیعرانه بو مه رگی
براکه ی نووسراوه که ناوی (شیخ عه زیز) بووه و سالی (١٩٣٦)
له به غدا کوچی دواپی کردووه و کاریگه ری زۆری کردۆته سه ر
شیخ نووری و ده لیت:

له فواره ی دل له به رچی خوینی گه ش نه رژیته

سه رچاوم

له به رچی سوور نه بی داوینی به ده ختی به

خویناوم

ئه سیـری خـاکی گۆر و نه وجه وانی پر مه لالم

رو

عەزیزم ڕۆ، عەزیزم ڕۆ، عەزیزی نەونیھالم ڕۆ
لهوئ دیجله وهکیلی دیدەکهی من بوو به لێلی و
سوور
سکووتی خهسته خانهت بوو به شینی عائیلهی
رهنجور
برای جهرگ و دل سووتاوی کوردی پر مه لالم
ڕۆ
عەزیزم ڕۆ، عەزیزم ڕۆ، عەزیزی نەونیھالم
ڕۆ

شاعیر به کوچی دوایی براکهی فرمیسکی خوینین دهبارینئ
و ئەم ڕوداوه به ئهوپهڕی مهینهتی و به دهبختی ژبانی ناودهبات.
ئاوی چاوی به دیجله دهچوینئ و دلی سووتاوی پر له مه لهل و
خهفتهی خویمان بو وینا دهکات. دهتوانین لهم شیعرهوه
بارودۆخی دهروونی شاعیر بزانی که چهند خهفتهبار و دل به
ئازاره.

شیخ نووری ههر به تهنها (شیخ عەزیز) ی له دهست نه داوه،
به لکو چهند سالێك دواتر براههکی تریشی به ناوی (شیخ برایم)
له سالی (۱۹۵۰) به نهخۆشی کوچی دوایی کردووه و برینی
دلی شیخ نووری قولتر کردۆتهوه. شاعیر له هۆنراوهیه کدا که بو
ئەم مه بهستهی نووسیوه ده لیت:

به شیـــــوهن بو پـــــزا بـــــوچی زبانی لال و
گیراوم؟

به فرمیسکی جـــــه فا هه لهاتوو به برژانگه کهی
چاوم

براله كوچى ناکامیت و جیگای بى سەر و
شوینت

به جارئ تانهی لیلای و هینایه
سه چاوم

بلیسه ئاگری مه رگت به نهوعی دلمی
هه لقرچان

گه یشته عه رشی نه علا بو چرووکی جه رگی
سووتاوم

له سالی مه رگی توی پرسی یه کی پیم وت: به مووی
برزانگ

نه نووسم ((شیخ برایم رو)) به خویناوی
گه شی چاوم

شاعیر گلهیی له بهختی خوێ دهکات که هه ره له سه ره تای
له دایکبوون و زمان گرتنه وه زمانی به شیوه ن و گریان پزاه و
چاوی به فرمیسکی دهردی و نازار هه لپناهه. بلیسه ئاگری
دووری و کوچی دواپی براکهی ناخی سووتاندوه و پرستی لی
پریوه. له دیری کوتاییشدا به پپی حروفی نه به دهی سالی
کوچی دواپی شیخ برایمی برای دیاری کردوه. له دهستدانی
نازیزان و مه رگی خوشه ویستان به روکی به شیخ نووری گرتوه
و هه ره به دوو براکه یه وه نه وه ستاوه، به لکو کوچی دوا
(ناوره حمانی خالو زای) که سالی (١٩٤١) هه ره به نه خوشی له
سلیمانی کوچی دواپی کردوه هیندهی تر بوته مایه دلته نگی
و نازار بوی. شاعیر له هونراوه یه کدا ده لیت:

چییه؟ نه مرو قه لهم دووباره هاتوته زوبان
نه گری

به تاو چاو و به کول دل، نه م به گور دی نه و ره وان
نه گری

تومەس بالای ئاورەحمانی دی دیدەم
لەژێر خاکا

لەگەڵ هەوری بەهـارا وا ئەلێی بۆ ئیمتیحان
ئەگری

وتم: ئەی دڵ بنووسە سالی ماتەم دەسبەجی
فەرمووی:

بەشوین تـوـدا هـزارێک بلبلی ئاشیان
دەگری

چاو و دلی شاعیر بەکۆل بۆ کۆچی ئاورەحمان شیوەن
دەکەن و ئەشکی خۆینین دەبارین و هاوشیوەی هەوری بەهار
بەخور دەبارن. هەروەها لە دێری کۆتاییدا شاعیربەپێی حروفی
ئەبجەدی سالی کۆچی دوایی ئاورەحمانی خالۆزای دیاری
کردووە.

٤) نۆستالیزیا ی پیری و مردن:

پیری ئەو قۆناغی تەمەنە کە ئەگەر مەرگ پێگە بدات
هەموو کەس دەیگات. بەشیکێ زۆر لە شاعیران شیعیان بۆ
ئەم قۆناغە نووسیوە. ئەگەرچی پیری قۆناغی حیکمەت و ژیری
مرووف و تەمەنی پێگەیشتنە، بەلام بەهۆی لاواری و نەخۆشی و
بێ توانایی و بێ هێزییەو زۆرکەس بەچاویکی نائومێدانەوێ لێی
دەروان. نۆستالۆژیای پیری لە شیعری شیخ نووریدا ئامادەیی
هەیه و شاعیر لەم بارەیهو دەلێت:

مووی سپی و پشتی خەمیدەم وتی بەسیە گروگال

پیرم و ئێستە هەموو شەو کچی ڕەز ناخوازم

سەربەرەو خواریە ڕیم، باوی قولم زۆر خوشە

تێپەری، قوووەتی هەنگاوی سەرەو هەورازم

**نییه کەس باری نیازم بگریته سەر شان
هەر مه گەر یاری ئەجەل بێتو بکیشی نازم
هەرچی کردوو مە لە مه و بهر دەمی نادانی بوو
نادیمم رەببی لە تۆ لوتف و کەرەم ئەخوازم**

مووی سپی و تەمەنی پیری پڕیگا بە شاعیر نادان وەك
سالانی پێشوو داری دلداری و عیشقی سەوز بێت و پڕیگای
بەرەو لێژایی تەمەن دەروات و کەس نییه هەلگری باری خەم و
نیاز و ئازاری شاعیر بگریته سەر شان و هەست بە تەنهایی
دەكات. بۆیه تەنھا ئومێدی بە ئەجەلە کە بێت و ئەم بارە
قورسە سەر شانی لاابات. هیوای بە لوتف و بەزەیی و
رەحمەتی خوای گەرە هەیه کە لێی خۆش بێت و بە پێی ئەو
کار و کردەوانە پێشوو و سەردەمی نەفامی لە گەل نەگات و
رەحمی پێ بکات و لێی ببوریت.

(٥) نۆستالیزیای گەڕانەوه بۆ سروشت:

سروشت بەدریژایی میژوو هاوڕێیهکی رەسەنی مەرۆف بووه
و لێی دایراو نەبووه و تەواوکەری یەکترن. ((نۆستالۆژیا و گەڕانەوه
بۆ سروشت و ژبانی کۆنی گوند و چیا و دەشت و کانی و پروبار و
شوانکاری و... تاد. باسیکی باش و کاریگەرە، بۆ خۆبەتالکردنەوه
لەو خەم و ژانی دڵ و دەروون و ناخی مەرۆفدا)). (عەبدوللا، ٢٠١٦،
٣٣٤). شیخ نووری وەك شاعیریکی نوێخوازی کوردی، ناوهرۆکی
شیعرەکانی پرن لە بابەتی سروشت و رۆمانسی و خودی.
بەشیك لە دیوانەکە ناو ناوه (بەهار و سروشت) کە پێکها توه
لە هەشت شیعر. چوار دانە لەو شیعرانە بەناوی (بەهار) هوه
ناونراون. شاعیر لە یەکیکیاندا دەلێت:

**بەهارە دڵ هەوه سی گەردشی گولستانە
چەمەن سرور و فەرەح بەخشی بەزمی مەستانە**

پیاڵه رهنگی نه دارایی به ئاوادا
سرور و بهزمی چهمن، نهقدی تهنگ دهستانه
بیساطی دهشت مهقامی سروورخواهانه
ههواي باغ مورادی ههوا په رستانه
له سوبحی تازه به هارا چهمن ئه وهی خوشه
که ئاخیر نه فەسی عومری پیری زستانه

هاتنی به هار سه ره رای به خشینى جوانى و پيشاندانى
دیمه نى دلپۆین، هوکاریکه بۆ لابردنى خەم و په زاره و مرووف به
ته ماشای ئه و دیمه نه جوانانه خەم و ناره حەتى بیر ده چیته وه و
کوژتایی زستان و سه ره تاي به هار نيشانهی بوژانه وه و سه ره تاي
ته مهنه و مایه ی دلخۆشی و ئارامیه. له هۆنراویه کی تر دا
ده لێت:

به هاره ئه مپرو له باغا وه نه وشه مه ستی ئه کا
سه با له په ره ی گولدا دراز ده ستی ئه کا
له من فیدایی تری لیره دا نیه ئه مپرو
به غه یری غونچه که ره فعی حیحابی هه ستی ئه کا
ئه گهر چ مه ی نیه له م به زمه دا به ته نگه وه نیم
به بی پیاڵه له باغا وه نه وشه مه ستی ئه کا

دیمه نى جوان و دلگیری که شی به هاره که شاعیری
سه رمه ست کردووه و دلی ته ژى کردووه له شادی و ئارامی.
ئه گهر مه ی و شه رابیش بوونی نه بیئت شاعیر کیشه ی نیه،
چونکه وه نه وشه و باخ و چه مهنزار نه شئه و سه رمه ستی به
مرووف ده به خشن.

ته وه ری دووهم / نۆستالیزیا ی گشتی:

شیعره‌کانی شیخ نووری وهك چۆن نۆستالیزیای تاکیان تێدا به‌دی ده‌کریت، به‌هه‌مان شیوه‌ش خالی نین له‌ نۆستالیزیای گشتی. هه‌موو جوړ و بابته‌کانی نۆستالیزیای گشتی له‌ شیعره‌کانی شاعیردا به‌دی ناگرین. بۆیه ئه‌و بابته‌نه‌ ده‌خه‌ینه‌روو که ده‌چنه‌ چوارچیوه‌ی نۆستالیزیای گشتیه‌وه که بریتین له:—

(١) نۆستالیزیای گه‌رانه‌وه‌ بۆ که‌سایه‌تییه‌ میژوویی و نه‌ته‌وه‌یه‌کان:

گه‌رانه‌وه‌ بۆ که‌سایه‌تییه‌ میژوویی و نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کان وهك ره‌مزی نیشتمانی و سامانی گه‌ل ته‌ماشای ده‌کریت لای شاعیران. ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ گه‌ر سیاسی بن یان ئه‌ده‌بی یان هه‌ر یواریکی تر، ده‌بن به‌ مولکی نه‌ته‌وه‌ و شاعیر به‌ شانازییه‌وه‌ باسیان ده‌کات. شیخ نووری چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ نووسیوه‌. له‌ یه‌کێک له‌و هۆنراوانه‌دا که بۆ (خووله‌ پیزه‌)ی نووسیوه‌ باسی قاره‌مازیتی ئه‌و پیاوه‌ ده‌کات که چۆن زوڵم و سته‌می له‌ ده‌سه‌لات قبول نه‌کردوه‌ و یاخی بووه‌. (خووله‌ پیزه‌) خه‌لکی ناوچه‌ی (چوارتا) بووه‌ و هه‌رچه‌نده‌ لای خه‌لک به‌ چه‌ته‌ ناوبانگی ده‌رکردبوو به‌لام دژی زوڵم و زۆرداری بوو و له‌ حکومه‌ت یاخی بووه‌ و پاشان به‌ ده‌ستی جاسوسی ده‌کوژریت و وهك پاله‌وانیکی نه‌ته‌وه‌یی ناوی ده‌مینێته‌وه‌. ئه‌مه‌ش وای له‌ شیخ نووری کردوه‌ که ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی بۆ بنووسی و هۆنراوه‌که زۆر درێژه‌ به‌لام ئیمه‌ چه‌ند دێریکی که‌می لی ده‌خه‌ینه‌روو:

خووله‌ پیزه‌ی چه‌ته‌ی مه‌شه‌ور

جووتیارێ بوو له‌ شه‌ر به‌دوور

زوڵم و زۆری (بانی شاری)

ده‌ری په‌راند به‌ زۆرداری

بانی شاری گوشت و ده‌رچوو

له داخی شورته یاخی بوو
له شهڕیکا خووله کوژرا
تهرمی له و چیا به زیژرا
پاش بهینئ میری پئی زانی
خوله یان له گۆر دهرهانی

(٢) نۆستالیزیا گهرانه وه بۆ پرووداوه سیاسی و میژووییه کان:

ئه و پرووداوه سیاسی و میژووییهانی که پرووده ده ن زۆر جار هینده کار له ناخ و دهروونی شاعیر دهکات دهیته ههوینی به رهه میکی ئه ده بی. له سالی (١٩٢٥) پرووداویکی گهره له تورکیا پرویدا که ئه و کات و ئیستاش له بیر خه لک ماوه ته وه. له و ساله دا تورکه که مالییه کان دوا ئه وهی داوا یارمه تیان له کورد کرد بۆ سه رکه وتنی شو رشه که یان و کاتیک به ئامانج گه یشتن له دژی کورده کان وه ستانه وه و ژماره یه کی زۆریان لی کوشتن و چه ندین که سایه تی گهره و ناوداری کوردیان له سیداره دا. شیخ نووری له م باره یه وه ده لیت:

ئه م زو لمه که دی میله تی ئه م کورده له تورکان
نه دی وه زه مه انه چ له ئینس و چ له شه یتان
ده عوا یی حه قی میله تییه ت و گو شه یی زیندان؟
پارانه وه بۆ ژین و ته نافی مل و خنکان؟
هه اوا ری وه ته ن کردن و کوژران و فڕیدان؟
ئه ی سالی گوزه شته جگه رت له ت له تی غه م بی
نه تبینمه وه مه سکه نه که ت شـاـری عه ده م بی

ئەم ڕوداوێ سیاسییە کاریگەری زۆری لەسەر دلی شیخ نووری بەجی هێشتوو، خوینەر بە خویندەوێ ئەم شیعرە تێدەگات کە شاعیر چەند دل یر لە داخ و ژان بوو، ئەو زولم و ستەمە سۆپای تورکی کەمالی لە کوردی کرد لە میژوودا وینە نەبوو. نە مڕۆف و نە شەیتان کردەوێ و ناشرینیان ئەنجام نەداو و زەمانە شتی وای بە خۆیەو نەدیو. شاعیر دەپرسی: ئایا ڕەواوە میلیلەتیک داوای مافی رەوای خۆت بکات بەلام زیندان و گرتوو خانە بەشی ییت؟! ئایا دەیت گەلیک بیهویت بە خوشی و سەر بەستی بژی بەلام ئەنجامە کە پەتی سیدارە و هەلواسین ییت؟! چۆن دەگونجیت داوای نیشتمانی سەر بەستی خۆت بکەیت و لە بەرامبەر دا کوشتن و زیندە چال و فریدان چارەنووست ییت؟! بێگومان ئەمە زۆر نارهوا و بی وێژدانییە. بۆیە شاعیر لەو سالا بێزار و وەرەسە کە ئەو تاوانە تێدا ئەنجام دراو و ئاواتەخوازە یروات و نەبیینیتهو و جاریکی تر شتی و دووبارە نەبیتهو و گەلی کوردی ستەمدیدە بە مافە ڕەواکانی خۆی شاد بێت و دوور ییت لە کوشتن و جینۆساید و خەم و ئازار.

(٣) نۆستالیزیای گەڕانەوێ بۆ فۆلکلۆر و نەریتی کوردەواری:

هەموو گەلیک خاوەن نەریت و تاییبەتمەندی تاییبەت بە خۆیتە. جا ئەم نەریتە لە جل و بەرگ و پۆشاکەوێ بگرە هەتا دەگاتە سرود و گۆرانی و خواردن و کار و پیشە دەگریتهو. یەکیک لەو نەریتانە کە لەناو کورددا باو بوو و شیخ نووری شیعری بۆ نووسیوێ بریتیە لە جووت کردن بە (گا). ئەمە لە کۆندا باو بوو و یەکیک بوو لە نەریتەکانی کارکردن. دیارە ئەم نەریتە بەهۆی کەمی پێداویستی جووت کردنەوێ سەپاوە. چونکە لەو سەردەمەدا وەک ڕۆژگاری ئەمڕۆ ئامیری پێشکەوتووی تاییبەت بەو کارە بوونی نەبوو. شیخ نووری بە گەڕانەوێ بۆ ئەو نەریتە تاییبەتیە شیعریکی نووسیوێ و تێیدا باس لەم نەریتە

دهکات و به شتیکی زۆر باشی دادهنئ و پئی وایه ئەم کاره
سامانیکی نیشتمانییه وه و دهیته هۆی ئەوهی خۆمان
به رهه می خۆمان دابین بکهین و بهی پاره بین به خاوهنی
داهات و بهروبومی خۆمان:

کـوردە تۆ بوچی ئەلێ: پرووتم و بی لانهوبان
خاوهنی جووت و مالات و مهر و ران و شوان
بای تارانیه که ویزه به ره و ئاسنه کهت
پاره دهرهینه ره له و ئهرزه رهقه گاسنه کهت
وهردی پارت هه موو ئالتوونه به هۆر و به جهوال
وشکه و هردت ههیه قهت ناتهوئ دهغلی ته ره کال
به ره و هۆرت خوری چیغ و دهواری له مووه
چاکی لی وردیبه وه ههچی به پاره نه بووه
کوته جاوی شری خۆته نهچی نهیکه ی به که لاش
له مهره ز بوزوو ئهریسیت و ئەشی که ی به که واش
سه ره رای ئەوهی شاعیر شانازی به نه ریتی کارکردن و
هه ره وه زی گه له که یه وه دهکات، له گه ل ئەوه شدا بو نووسینی
ئەم شیعره سودی له چه ندین شتی فۆلکلۆری بینوه، له وانه:
هۆر و جهوال و چیغ و جاو و که لاش و بوزوو و که وا و چه ندین
شتی تر.

ئەنجام:

١. زۆربەى جوۆرهكانى نۆستالۆژىي تاك و گشتى له شيعرهكانى شىخ نووریدا بەدى ناکریت.
٢. نۆستالۆژىي تاك لای شىخ نوورى خۆى له (گهړانهوه بو رابردوو، دوورى يار، مهرگ، پيرى، گهړانهوه بو سروشت) دا دەبينۆتهوه.
٣. نۆستالۆژىي گشى لای شىخ نوورى خۆى له (كەسايەتى ميژوويى و نەتەوايەتى، رووداوى سياسى، فۆلكلۆر) دا دەبينۆتهوه.
٤. ئەگەرچى گهړانهوه بو رابردوو تايبەتمەنديەكى زەقى نۆستالۆژىيە، بەلام ئەمە لەلای شىخ نوورى زۆر بە كەمى هەستى پێدەكریت.

سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م / به‌کوردی:

— ئه‌سه‌وه‌د، نه‌وزاد ئه‌حمه‌د (٢٠١١)، *فه‌ره‌ه‌نگی زا‌را‌وه‌ی ئه‌ده‌بی و ڕه‌خنه‌یی*، سلێمانی.

— دیوانی شیخ نووری شیخ صالح (٢٠٠٨)، چاپی دووهم، به‌رگی یه‌که‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر.

— دیوانی شیخ نووری شیخ صالح (١٩٨٩)، چاپی یه‌که‌م، به‌رگی دووهم، ده‌زگای جاحظ، به‌غدا.

— دیوانی مه‌حوی (١٣٨١)، لێکۆڵینه‌وه‌ و لێکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رس و مه‌حه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی سییه‌م، انتشارات کوردستان، سنه‌.

— عه‌بدوللا، سۆان مامه‌ند (٢٠١٦)، *نۆستالژیا له شیعره‌ی ها‌وچه‌رخه‌ی کوردیه‌دا*، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای ئاوێر، هه‌ولێر.

— مه‌هرین، مه‌هرداد (٢٠٠٩)، *قوتابخانه‌ فه‌لسه‌فیه‌ی کانه‌*، وه‌رگیرانی: سیدو عه‌لی داود، چاپی یه‌که‌م، چاپه‌مه‌نی گه‌نج، سلێمانی.

دووهم / به‌فارسی:

أ / کتیب:

— دیوان حافظ (١٣٨٤)، چاپ هشتم، انتشارات ساحل، تهران.

— رومی، مولانا جلال الدین (١٣٨٦)، *مثنوی معنوی*، چاپ سوم، انتشارات سایه‌نما.

ب / سایت و گو‌فار:

— بلاوی، رسول (١٣٩٨)، *بررسی جلوه‌های نوستالژی در اشعار فاروق جویده*، فصلنامه تخصصی ادب عربی، شماره اول، تابستان، تهران.

— جعفری، اسدالله (١٣٩٦)، *بررسی مفاهیم نوستالژیک در اشعار منصور اوجی*، فصلنامه پژوهشهای ادبی، شماره (٥٧)، تابستان، تهران.

— صیادی، احمدرضا (١٣٩٠)، *نوستالژی در آثار ناصر خسرو و نظامی و خاقانی*، آموزش زبان و داب فارسی، شماره چهارم، تابستان، تهران.

— مجدّی، مریم (٢٠٢٠)، *معنی نوستالژی دلایل و راههای غلبه بر آن*، www.Chetor.com

— www.wikiparsy.com

بوختە ی لیکۆلنەوێکە:

نۆستالیزییا وەك بابەتێکی گەرنگی سایكۆلۆژی كە پەيوەندی بە دەروونی مەرووفەو هەيە، پانتاييه‌کی فراوانيشی له ئەدەبدا داگیرکردووه. ئەم چەمكە بە واتای گەڕانەو و بۆ رابردوو و خەمی دووری و گەڕانەو و بۆ نیشتمان دێت. ییگومان نووسین و توێژینه‌و و قسەکردن لەسەر چەمکی نۆستالیزییا وەك چەمکی هاوبەش له نێوان سایكۆلۆژی و زۆربەي زانستەکانی تر بە گشتی و ئەدەب بە تايبه‌ت، کاریکی هەندیک گرانە و پێویستی بە خوێندنەو و ئاگاداری تەواو هەيە لەسەر میژووی سەرھەلدان و بەکارھێنان و پێناسە و واتا فرە ڕەھەندەکانی ئەم چەمكە. شیعەرەکانی (شیخ نووری شیخ سالح) هەلگری هەندیک له جوۆرەکانی نۆستالیزیان و ئەم توێژینه‌و یەش لەمەر ئەو بابەتە نووسراوہ.

توێژینه‌و وەك له دوو بەشی سەرەکی و چەند تەوہرەيەك پێکھاتووہ. له بەشی يەكەمدا چەمك و پێناسە و میژووی سەرھەلدانى نۆستالیزییا و جوۆرەکانی له ئەدەبدا باسکراوہ. بەشی دووہمیش كە بەشیکی کرداری (پراکتیکی) يە تەرخانکراوہ بۆ قسەکردن لەسەر نۆستالۆژیا له شیعەرەکانی (شیخ نووری شیخ سالح)دا

الملخص:

إن الحنين إلى الماضي موضوع مهم يتعلق بالإنسان، هذا المفهوم يعني العودة إلى الماضي والقلق بشأن المسافة والعودة إلى الوطن. بالطبع، الكتابة والبحث والحديث عن مفهوم الحنين كمفهوم مشترك بين علم النفس ومعظم العلوم الأخرى بشكل عام والأدب بشكل خاص هو عمل صعب إلى حد ما ويحتاج إلى قراءة وإدراك تام لتاريخ الظهور والاستخدام والتعريف والمعنى متعدد الأبعاد، الحنين هو الاشتياق للأشخاص أو المكان أو الزمان وبه تتجلى مشاعر الشوق والحزن، فالكثير يشعر بالحنين ولكن القليل من يظهره، فالحنين هو شعور يسيطر على الشخص ويجعله يتمنى عودة الأيام والماضي والذكريات الجميلة فيرى العالم خالي من ما هو جميل، فالحنين موجود بالفطرة عند الإنسان وفي هذه المقالة سنقدم لكم أجمل ما قيل عن الشوق

وتستند الدراسة إلى قسمين رئيسيين وعدة محاور، في الجزء الأول، يرد في الأدب مفهوم وتعريف وتاريخ ظهور الحنين إلى الماضي وأنواعه. الجزء الثاني هو جزء عملي مخصص للحديث عن الحنين إلى الماضي في قصائد الشيخ نوري الشيخ صالح.

Abstract:

Nostalgia is an important human subject, this concept means returning to the past, worrying about distance and returning home. Of course, writing, researching, and talking about the concept of nostalgia as a concept shared by psychology and most other sciences in general and literature in particular is a rather difficult work that needs to be read and fully aware of the history of its emergence, use, definition, and multidimensional meaning. Nostalgia is the longing for people, place or time, and feelings of longing and sadness are manifested. Many feel nostalgic, but few show it. Nostalgia is a feeling that controls a person and makes him wish for the return of days, the past and beautiful memories, and he sees the world as empty of what is beautiful. Nostalgia exists in human nature, and in this article we will present to you the most beautiful of what was said about longing. The study is based on two main sections and several axes: The first part contains the concept, definition and history of the emergence of nostalgia and its types in literature. The second part is a practical part dedicated to talking about nostalgia in the poems of Sheikh Nuri Sheikh Saleh.